

G J A L D S K R Á

fyrir hafnarsjóð Grundartangahafnar.

I. KAFLI

Um hafnargjöld í Grundartangahöfn.

1. gr.

Öll skip eða fleytur, hvort sem þau eru tóm eða hlaðin vörum eða seglfestu, skulu greiða hafnargjöld til hafnarsjóðs, er þau koma inn fyrir takmörk hafnarinnar, þó með þeim undantekningum, er síðar greinir.

Öll gjöld til hafnarinnar greiðast af brúttóstærð skipanna, eins og hún er mest, skv. mælibréfi skips. Hálf rúmlest telst sem heil en minni hluta er sleppt. Undanþegin lesta- og bryggjugjaldi eru herskip, íslensk vitaskip og varðskip. Skip telst við ákvörðun lestagjalda koma til hafnar, sé því veitt þjónusta af hafnarstarfsmönnum.

2. gr.

Lestagjöld.

- a. Öll farmskip, önnur en strandferðaskip, og öll fiskiskip, stærri en eða jafnt og 400 brúttórúmllestir skulu greiða lestagjald, kr. 28.00 á brúttórúmllest.
- b. Strandferðaskip og skemmtiferðaskip greiði kr. 14.00 á brúttórúmllest.
- c. Innland fiskiskip undir 400 brúttórúmllestum greiði kr. 28.00 á brúttórúmllest, þó ekki oftast en tvisvar í mánuði.
- d. Bátar minni en 10 brúttórúmllestir greiði lestagjald einu sinni á ári kr. 1900.00 á brúttórúmllest þó aldrei minna en kr. 9 500.00.

Gjalddagi er 1. apríl eða eftir að skipið hefur verið gert út frá höfninni í þrjá mánuði.

Undanþegin greiðslu lestagjalds eru herskip, varðskip og skip, sem gerð eru út til vísindalegra rannsókna, svo og skip sem leita hafnar vegna sjóskaða eða til að láta á land sjúka menn eða látna, svo fremi þau hljóti ekki aðra afgreiðslu.

3. gr.

Bryggjugjöld.

Öll skip, sem leggjast við bryggju eða hafnarbakka, skulu greiða kr. 14.00 á brúttórúmllest fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring, sem skipið liggur bundið.

Fiskiskip greiða gjald þetta eigi oftast en 10 sinnum á mánuði, en bátar minni en 10 brúttórúmllestir greiða ekki bryggjugjald.

Heimilt er að taka lesta- og bryggjugjald af fiskiskipum minni en 400 brúttórúmllestir, sem árgjald í heimahöfn, kr. í 530.00 af hverri brúttórúmllest.

Gjalddagi árgjalda er 1. apríl ár hvert.

Skip þau, er getur í síðustu mgr. 2. gr., eru undanþegin bryggjugjaldi.

4. gr.

Vatnsgjald.

Fyrir vatn handa skipum skal greiða gjald það sem hafnarstjórn ákveður.

5. gr.

Vörugjald.

Vörugjald skal greiða af öllum vörum, svo og skepnum, lifandi eða dauðum, sem skipað er upp eða út á höfninni, með þeim undantekningum, er síðar getur.

6. gr.

Ef vörur, sem samkvæmt farmskrá skips eiga að fara til annarra hafna en Grundartanga, eru látnar á land um stundarsakir, skal aðeins greitt vörugjald, þegar vörurnar eru fluttar á land.

Undanþegnar þessu gjaldi eru þær vörur, sem látnar eru á land um stundarsakir vegna skemmda á skipi.

7. gr.

Af vörum, sem eru fluttar úr landi á skip og fara eiga til annarra hafna innanlands, greiðist hálfvörugjald.

8. gr.

Þessar vörur eru algerlega undanþegnar vörugjaldi:

- a. Innlend nýmjólk, sem flyst til hafnarinnar.
- b. Umbúðir, sem endursendar eru.
- c. Kol, olía, vistir og aðrar nauðsynjar skipa til eigin notkunar, sem fluttar eru úr landi, enn fremur salt og ís, sem flutt er úr landi í íslensk fiskiskip til eigin afnota.
- d. Bréfapóstur og farangur ferðamanna.
- e. Bílar, sem ferjuskip flytja milli hafna og vörur í bílunum.

9. gr.

Vörugjald reiknast eftir máli eða þyngd með umbúðum og er heimilt að nota þá einingu er gefur hærra vörugjald. Brot úr gjaldeiningu, sem nemur helmingi eða meira, telst heil gjaldeining.

Fara skal eftir farmskrá skipa við útreikning vörugjalds, og er skipstjóri skyldur að láta hafnarstjóra í té eftirrit af farmskrá skips síns. Sé engin farmskrá, skal skipstjóri gefa drengskaparvottorð um vörumagn, sem skip hans hefur fermt eða affermt. Þyki hafnarstjóra ástæða til, getur hann hvenær sem er látið ákveða vörumagnið á þann hátt, sem hann telur hentugastan. Reynist vörumagnið meira en upp var gefið, greiðir skipið kostnaðinn.

Ef ýmsar vörutegundir eru í sendingu ósundurliðaðar skal reikna vörugjald eftir þeirri tegund, sem hæst ber að greiða af.

Hafnarstjórn hefur heimild til að semja um sérstök vörugjöld, ef um mikið magn af óunninni vöru er að ræða, svo og ef hún telur sérstakar löndunar- eða þökkunar- aðferðir réttlæta slíkt.

10. gr.

Vörur skal flokka til vörugjalds eftir því, sem vörugjaldsskrá tekur til og greiða gjald eins og þar segir.

Ef vafi leikur á í hvaða flokki skuli telja vöru, skal hafnarstjóri úrskurða, en úrskurði hans má áfrýja til samgönguráðuneytisins.

11. gr.

Vörugjaldsskrá.

1. fl. Gjald kr. 517.00 fyrir hver 1000 kg:

- a. Vara flutt í heilum skipsförmum eða lausu máli í miklu magni (meira en 100 t) svo sem bensín, brennsluolíur, kol, laust korn, salt, sement, vikur, kísiljárn og skyldar framleiðsluvörur. Sekkjaður áburður, sekkjuð kornvara, sekkjað sement.
- b. Gjald fyrir hráefni til framleiðslu kísiljárns skal vera 45% af taxta 1. fl.

2. fl. Gjald kr. 1 094.00 fyrir hver 1000 kg:

Dungavarningur, svo sem sekkjavörur, aðrar en taldar eru í 1. fl., óunnið járn og stál, útgerðarvörur, smurningsoliur, sjávarafurðir, landbúnaðarafurðir, iðnaðar- og byggingavörur, pökkuð og niðursoðin matvæli, ávextir.

3. fl. Gjald kr. 3 025.00 fyrir hver 1000 kg:

- a. Vélar og tæki hvers konar og varahlutir til þeirra, svo sem heimilis- og skrifstofuvélar, bifreiðar, bifhjól, reiðhjól, hjólbarðar, bátar, flugvélar, hreyflar, mælitæki, húsbúnaður, vefnaðarvara, fatnaður.
- b. Útvarps- og sjónvarpstæki hljóðfæri, úr, klukkur, myndavélar, sjónaukar, glysvarningur alls konar, vín, tóbak, sælgæti, snyrtivörur, lyf.
- c. Vörur sem ekki verða flokkaðar annars staðar, eftir þyngd.

Af flutningi vinnutækja innanlands skal veita allt að 50% afslátt. Vörugjald greiðist ekki af ferðamannabifreiðum, enda ferðist eigendur með sama skipi.

4. fl. Gjald kr. 296.00 fyrir hvern rúmmeter:

Vörur flokkaðar eftir rúmmáli.

5. fl. Gjald 0.85%.

Sjávarafli lagður á land til vinnslu eða brottflutnings. Gjaldið reiknast af heildarverðmæti aflans. Kaupanda aflans ber að afhenda skýrslu um keyptan afla mánaðarlega, t. d. afrit af aflaskýrslu til Fiskifélags Íslands. Aflagjald fellur í gjald-daga um leið og afla er landað. Kaupandi aflans innheimtir gjaldið hjá seljanda og ber ábyrgð á greiðslu þess til hafnarsjóðs, þótt hann vanræki innheimtu þess. Standa ber skil á greiðslu aflagjalds eigi sjaldnar en mánaðarlega. Lágmarksgjald í öllum flokkum er kr. 250.00.

Ýmis gjöld til hafnarinnar.**12. gr.**

Fyrir geymslu á vörum á lóðum hafnarinnar um stundarsakir skal greiða gjald, sem hafnarstjórn ákveður.

13. gr.

Fyrir lóðir og land hafnarinnar, geymsluhús og verbúðir, sem leigt er einstökum mönnum eða félögum um lengri tíma, skal greiða leigugjald, sem ákveðið verður með samningi.

14. gr.

Fyrir notkun á tækjum hafnarinnar, svo og fyrir móttöku skipa, skal greiða gjald er hafnarstjórn ákveður.

II. KAFLI**Um innheimtu og greiðslu hafnargjalda.****15. gr.**

Hafnarstjórn sér um innheimtu allra hafnargjalda og skal greiða gjöldin í skrifstofu hafnarinnar.

16. gr.

Skipstjóri og eigandi skips ber ábyrgð á greiðslu gjalda þeirra, sem greiða ber til hafnarinnar vegna skipsins. Er skipstjóra skylt að afhenda hafnarstjóra þjóðernis- og skrásetningarskirteini skipsins, ef hafnarstjórn krefst þess og hefur hafnarsjóður haldsrétt yfir skipinu uns gjöldin eru greidd.

Að svo miklu leyti, sem í reglugerð þessari eru ekki ákveðnir fastir gjalddagar á gjöldum, skal greiða þau áður en skipið fer burt úr höfninni, og enginn skipstjóri

getur vænst þess að fá afgreiðslu fyrir skip sitt hjá tollstjóra, nema hann sanni með vottorði frá hafnarstjórn, að hann hafi greitt öll gjöld sín til hafnarinnar.

17. gr.

Vörugjald og leigu fyrir lóðir og geymsluhús hafnarinnar, samkvæmt 12 gr. greiðir móttakandi af vörum, sem koma til hafnarinnar, og sendandi af vörum, sem fluttar eru úr höfninni. Ef margir eiga vörur með sama skipi, skal afgreiðslumaður skipsins standa hafnarsjóði skil á greiðslunni. Ef skip hefur ekki farm sinn skráðan, ber skipstjóri ábyrgð á greiðslu vörugjaldsins.

Ef vörur eru fluttar úr einu skipi í annað, greiðir sá vörugjaldið er affermir.

Vörugjald af vörum, sem koma til hafnarinnar, fellur í gjalddaga, þegar skipið sem vörurnar flytur, er komið í höfnina og vörugjald af vörum, sem fluttar eru úr höfninni fellur í gjalddaga, þegar vörurnar eru komnar í skip.

Skipstjóra og afgreiðslumanni skips er óheimilt, að afhenda vörurnar, uns gjaldið er greitt. Hafnarsjóður hefur og haldsrétt í vörum til tryggingar gjaldinu uns gjaldið er greitt.

18. gr.

Leigu af lóðum hafnarinnar samkvæmt 13. gr., svo og gjald fyrir að nota áhöld og tæki hafnarinnar, samkvæmt 14. gr., greiðir sammingsaðili.

19. gr.

Öll gjöld samkvæmt þessari reglugerð má taka lögtaki, og hafa þau forgangsrétt sem önnur opinber gjöld, sbr. 12. gr. hafnarlaga. Auk þess eru skipagjöld tryggð með lögveði í skipinu, og gengur það veð í tvö ár fyrir sammingsveðskuldum. Kröfur ná einnig til tryggingafjár skipa og varnings.

Skipagjöld teljast í reglugerð þessari öll þau gjöld, sem skipi ber að greiða til hafnarinnar, svo sem lestagjald, bryggjugjald, vatnsgjald, hafnsögugjald, fjörugjald, gjald fyrir dráttarbáta og aðra aðstoð, sem framkvæmd er af hafnarinnar hálfu fyrir skipið.

Galdskrá þessi, sem sett er samkvæmt hafnalögum, nr. 45 24. apríl 1973, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgönguráðuneytið, 28. mars 1980.

Steingrímur Hermannsson.

Kristinn Gunnarsson.

HAFNARREGLUGERÐ

fyrir Grundartangahöfn.

I. KAFLI

1. gr.

Takmörk hafnarinnar.

Grundartangahöfn takmarkast að austan af línu sem hugsast dregin frá Kata-nestá í suð-austur út í miðjan Hvalfjörð og þaðan eftir miðjum Hvalfirði að vestur-mörkum hafnarsvæðis í línu, sem hugsast dregin frá vesturmörkum Klafastaða-lands í suð-austur.

Að norðan afmarkast höfnin af landinu.